

**ORATIO
GRATULATORIA,**

SIMUL ATQUE

LUDRICA,

AD SOLEMNEM DOCTORATUS
Lauream,

IN SACRA THEOLOGIA

L. D. D. MARTINI DE MONTORA, ET

D. Petri de la Vega, utriusque Sacri
Illipulitani Montis alumni;

ET IN JURE CANONICO

L. D. D. JOSEPHI MARIN SARZOSA,

& D. Vincentij Aguilar, qui ambo hujus Regalis
Collegij Sanctae Crucis Toga condecorati.

DICEBAT

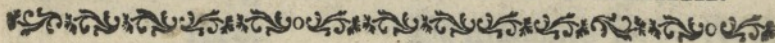
U. J. D.

D. ANTERUS BENITO, ET NUÑEZ,

IN HAC REGALI UNIVERSIT. GRANAT.

cujus impensis prodijt in lucem.

V. Non. Mart. An. Dñi. M.D.C.C.L.XXIX.

SUPERIORI PERMISSU.

Typis : D. Antonij de Zea.

Universidad
GRANADA
C
36
48(17)

1767

BIBLIOTECA
UNIVERSITARIA
DE
GRANADA

2216863

ORATIO
GRATULATORIA

SEMUL ATQUE

LUDRICA

AD SOLEMNEM DOCTORATUS

INSTITUTIONEM

IN SACRA THEOLOGIA
L. D. D. MARTINI DE MONTOM ET

D. Petri de la Vega, jurisque doctoris

Illustissimi Honoris alumnus

ET IN JURE CANONICO

L. D. D. JOSEPHI MARIN SARRASA

et D. Vincentij Aguilan, qui ambo juris Regalis

Collegij Sancte Crucis Toza condiderunt

DICERAT

L. D.

D. ANTERUS BENITO, ET NUÑEZ

IN HAC REGALI UNIVERSITATE GRAMMATICAE

et juris imperialis profecti in lucem

V. Non. Mart. An. Dom. MD. C. CLXXIX

Supplicavit et rogavit

Supplicavit et rogavit

Typis: D. Vincentij de Toza

APPROBATIO D. D. FRANCISCI
Zenteno, Juris utr. Doctoris, Decretal.
Gregorij IX. Cathedræ primæ
Regentis, &c.

PRæsens hoc opusculum, quod jux-
ta antiquissimam nostræ Imperia-
lis, ac Regalis Academiæ consuetudi-
nem, tum expressa constitutione, cum
supremi Senatus Castellæ recentiori de-
creto roboratam, in solemnem Doctoratus
gradu, fuit à nostro D. D. Antero Be-
nito, & Nuñez, pronuntiatum, de man-
dato D. N. preffatæ Academiæ Rectoris,
omnimoda atentione perlegi; nihil non
prælo dignum reperi: qua-propter, salvo
meliori, in lucem posse prodire censeo.
Granatæ IV. Id. Martij. Ann. D. N. J.
M.D.C.C.L.XXIX.

Doct. Zenteno.

Imprimatur.

Doct. Dominguez.

Rect.

De mandato D. N. Rect.

Dr. Guzman.

SS.

APPROBATIO D. D. JOSEPHI
Antonij Porcèl, & Salablanca, hujus
Metropolitanæ Ecclesiæ Canonici,
Examinatoris Synodalis, &c.

CLARISSIMO, ET CHARISSIMO
sodali D. D. Antonio Martinez
de la Plaza, nostræ Metropolitanæ Eccle-
siæ Canonico Doctorali, hujus Grana-
tensis Diocœsis Vicario Generali, &c.
libenter obtemperans, utramque Ora-
tionem, ludricam scilicet, & gratulato-
riam, quas spectatissimus Juvenis Dr. D.
Anterus Benedictus Nunnesius in Alma
Granatensi Academia nuper habuit, legi,
& per-legi, & quidem earum lectione
magnopere delectatus sum; cum enim
consciis fuerim illum præ angustia tem-
poris ad Oratoris munus imparatum ad-
venisse, en, cum Cicerone dixi, *Ex-tem-
poraneus factus est meus Rhetor*: sed
qualis? Qualem (absit verbo invidia)
& provectum, & paratum optaremus;
qui

qui enim succum , & nervos desiderem in Oratione ludrica ? Lepida sit , & sermone castigato eformata , contentus abibo ; quid ponderis in Gratulatoria , cum ejus generis orationes , ut moris est in famosioribus Academijs , potius verbis quam rebus plerumque conficiantur ? Quas ideo vernaculé ARENGAS dicimus. Nonne nostro Juveni agenda res erat pro Rege Dejotaro , aut pro Lege Manilia , vel in Catilinam , aut Antonium denotandum ? Flosculos vides , non difiteor , sed à quibus fructuum optimorum maturitatem non frustrá expectes.

Hæc cum ita esse censeam , me prælo tradendam utramque orationem probare dictum esto , maximè cum nihil Religioni , & Honestati non consentaneum invenerim , quin potius , ut animos addam præstantissimo Juveni , cum Ovidio ad Pisonem , cantabo.

*Ergo age Majorum Juvenis facunde
tuorum.*

Scan-

(*) Anteros amor honeste iurens ineluctatur.

*Scande super titulos, & Javitæ laudis
honores.*

Non disimiliter, etsi non tam concinne (? quis enim ego cum Nasone ?)

Olim cum aliud ejus opusculum laudavisset, subsequens Epigramma effuderam, quod nunc libentissime repeto.

En probo, quæ Latia tradis sermone soluto,

Quæque canis Patrio carmina culta probo.

I Juvenis, sequere, à te expectat magna futura

Fama loqui; sperat lumen, & ipsa Themis.

Delitiæ tu Gentis, amor, tu gloria stirpis

Nunnesiæ; præfers nomine tanta tuo,

*Nam tibi nomen * Amor dedit, atque suum*

Benedictus:

Ut benedictus eas, nomen, & omen habes.

Sic ludebam in nomen *Antero*; & agnomen *Benito*; & hæc omnia ita esse mihi

visa sunt; alij, per me licet, aliter videant. Ego dabam Granatæ

12. Kalend.

Apr. ann. 1779.

D. Josephus Antonius

Porcél.

(*) Anteros amor honeste mutuus interpretatur.

PRÆSTANTISSIMO,

ATQUE SAPIENTISSIMO VIRO,

PERILLUSTRI SENATORI,

D. D. PETRO

PEREZ VALIENTE,

C. M. IN SUPREMO CASTELLÆ

Senatu à Consilijs,

D. D. MARCUS DOMIN-

guez Rufo,

S. APPOSTOLICÆ METROPOLIT.

Ecclesiæ Granatensis Dignitas Cantoris,

ac ejus Imperial. Regalisque Uni-

versitatis Rector,

S. D.

UM NOSTRÆ UNI-

versitatis decreto, præ-

sens

sens laudatoria oratio, ad suæ
erga Regias Supremi Senatus
sanctiones obedientiæ, in lucem
prodeat, testimonium ; ; cui al-
teri , nisi tibi , **VIR PRÆES-**
TANTISSIME , offerri debue-
rit ? Credo equidem , nec va-
na fides , te non mediocri affi-
ciendum lætitia , cum videris
in Juvenis , qui , cum primum
supra vigesimum ætatis annum
pene attigerit , jam V. J. lau-
rea merito decoratur , non im-
probo labore , opimorum hu-
jus tuæ sapientissimæ Matris,
tibi que commendatissimæ Aca-
demix , indicem fructuum , om-
nimodæque culturæ non sper-
nen-

nenda lineamenta. Vigilantissi-
mæ tuæ protectioni, fateor,
quod in dies visibilius fit, in-
crementum debetur; utque
quomodolibet ad suum princi-
pium cujusvis generis reverta-
tur augmentum, id operis, li-
cét quasi ex abrupto exarati,
& quin á judiciali praxi manus
auctor amoverit, tibi censui
referendum; munusculum hoc
inter dona, quibus tua cumu-
lantur altaria (sit fas ita loqui)
inhians suspendere.

Accipe ergo serena fron-
te, & nostræ Universitatis
tantillum fructum, & Juvenis
Doctoris lāborum primitias, &

meæ particularis erga te gra-
titudinis monumentum; quam-
quam etsi his, aut similibus
nec tua protectio, nec nostra
sigillaretur gratitudo.

* *Semper honos, nomemque
tuum, laudesque ma-
nebunt.*

V A L E.

Al-

(*) Virg. Egl. 5. v. 78.

ALLOCUTIO

AD UNIVERSITATEM.

¶ UID MIHI GLORIOSIUS,
sapientissime Cancellari, vi-
gilantissime Rector, Docto-
res ornatissimi, Collegia
perillustria, cæteraque expectabilis con-
cio, ? quid mihi gloriosius ? ; Quid æquè
beatum, ac locum istum plus mille ca-
pitibus excelsum occupare ? Scio vere
P. C. quam plurimos hac in re Cathe-
dram istam dedignari ; sed ; qui sunt
homines hujuscemodi ? Susque deque pror-
sus habendi. Illi certe (ut quondam * vir

eru-

(*) Graveson.

eruditus ajebat) quibus familiarissimum est, ea quæ ad ipsorum salivam non sunt satis temperata immiti virga dispicere, & plusquam Dictatoria auctoritate damnare: Illi, quibus inest superbia pari passu cum ignorantia. Illi: at illos ad suam stupidinem amandemus. Horum igitur insuperhabita crasitudine, equidem glorior, & glorior. Quid enim, repeto, mihi gloriosius? Quid æquè beatum, ac locum istum plus mille capitibus excelsum occupare? Sed; heu! Quid in vestra contracta fronte lego, Doctores ornatissimi? Sic vos audio loquentes. Qui lepor? Quæ, puerule, facetia tua? Quid in lucem ædere potes, quod indulgeat gustui nostro delicatissimo? Quid, quod scrupulosissimo nostro palato? Quid: parcite præcor disertissima turba, & si tritam illam defensionem in meam causam licet apponere, *ita superiori placuit*, sit & nunc,

ita

ita superiori placuit. Absdubio prudentes æqui, & boni consulturi, at nec etiam absdubio, res quidem periculosa, obnoxia maximé obtreptatori. Sed ; quid ad me? ; Quid mirum ? si

Hoc tantum doctus res lacerare bonas.
Loquantur igitur, blaterentur, susurrent, susurrent isti; faveant illi mihi. Auspicio ita. ; O bone Deus!
omnia fauste.

* Parturiant MORTES, nascetur vici-
dichulus illis.
En iam illi (de Theologis sermo) en
illi, qui vestras aut iam pridem velli-
carunt. Ecce de vestris mille ab-
hinc annis iam pridem velli-
di enixè deservit. Verbo, pas-
manibus habetis omnes plusquam
plumbos, certe expectatissimos,
plus mare rictulos ; Numquid aliquid
boni de illis auguramini ? Frustra : nam

ORATIONE

ORATIO LUDRICA.

§ **P**UTAS , ACADEMIA PERIL-
lustris , putas ne , tantillum glo-
riæ , laudis , exaltationis hos Juvenes ti-
bi superaddere ? Falleris. Nam

* *Parturiunt MONTES , nascetur ri-
diculus Mus.*

En jam illi (de Theologis sermo) en
illi , qui vestras aures jam pridem velli-
carunt. Ecce demum , quibus mille ab
hinc annis in gremium vestrum cooptan-
di enixé desiderium. Uno verbo , præ
manibus habetis P. C. homines plusquam
plumbeos , homines certé expectatissimos,
plus mure ridiculos. § Numquid aliquid
boni de illis auguramini ? Frustra : nam
ma-

(*) Horat. Art. Poet.

mala facies ; mala facies. ; O commo-
ratio mihi sane infensissima ! nam , in
momenta segnescens , oleum , & operam
perdidi. Orationem jocosam idiomate ver-
naculo paraveram. Verum alia mens , con-
siliium aliud , namque aliter * nostro
meritissimo Principi , cujus sententiam ul-
nis apertis amplexuri.

¿ Cur tam fastidiosé morati , labo-
res , atque fatigationes meas plus , &
plus augentes ? Audite D. Petrum de la
Vega , si tantus vir forsitam vos lateat,
ille est , qui lenæ vetulæ ita similem,
ut nec ovum ovo , audite , repeto , sic
affantem. *Ordinem nuperrimum subolui,
quo latina in Doctoratus præensores
tela parat. ¿ Cur ergo non expectaturus ?*

Hac

(*) : A tiempo de decir la Oracion Jocosá en Cas-
tellano , que se acostumbraba en esta Imperial
Universidad , recibió ésta una Orden de S. M.
y Señores del Supremo Consejo , para que en
su lugar se dixese una Oracion serio latina , y
jocosa , segun el estilo de Graveson.

Hæc est Occlusa, subdoli. & Non cernis
 meam faciem divinatricem, oculos quasi
 per buccinas inspicientes, qui potius quam
 vident, prævident, plusquam aspiciunt,
 auspicantur? Augur, Ariolus, Divina-
 tor sum, ex illa gente, quam nos vulgo
 dicimus ZAHORIES.

* ; Maeste beata, percelebris Acade-
 mia! Habes hic equidem hominem sin-
 gularem, qui de plano aperiet latruncu-
 los supelectilium, atque librorum. ; Mac-
 te, repeto, beata in præsentí Candidato! V
 Sed, ;hui! & Quid irasceris Martine?
 & Non eum cernitis quasi evomentem in-
 dignationem, crudelitatem, furorem?
 & Amabo te, Martine, quid est in cau-
 sa tibi? At jam jam in tua caperata fron-
 te, erectisque supercilijs ita lego. & Cur
 vocas Petrum *candidatum*, cum sit illi

(*) Faltaban en esta ocasion varias alajas, y libros
 de la Universidad, que se buscaban con vi-
 veza.

aspectus plenus scrobibus , & atrum mentum quasi atra-mentum ? Bene sit tonsori qui sapit radere , nam aliás , a carbonario nec latum unguem , nec unum jôta discederet. Equidem , licet intonsus , albus , delicatus , atque candidatus , sed Petrus de la Vega ? Quis fando unquam talia audivit ?

En P. C. pueruli hujus plusquam Luciferina superbia , quæ vel eminent ore. Ut sit demum vobis comperta , & quasi ex ungue Leonem , en casus nuperri-mus.

Cum sua dilectissima Mater anxietatem , qua Doctoris infulas appetebat noster Martinus , animadverteret , consilium hujuscemodi ponere instanter curabat , non alia de re nisi quia opprobria , & satirica verba pasurus nugarum nostrarum causa. Nullum non movit lapidem ut filium avocaret. Non defuere minæ , supplicationes , lacrimæ. Eas pin-

gere conabar, cum ecce inveni hisce
versiculis exaratas. Filiole,

* *Qui tibi sensus erit dirus cum læ-
serit unguis*

Hoc tantum doctus res lacerare bonas?

*Pascere tunc malles tineas taciturnus
inertes,*

*Quam non fanda pati, suppliciumque
ferum.*

*O qui clamores! O grata sigila! ge-
misces.*

*Quo fugies? reditus jam tibi nullus
erit.*

.....
*Si te tempestas demergit, mergar &
ipsa.*

*Suavis & aura tibi, suavis & illa
mibi.*

*Ita Mater usque in æthera planctus.
At noster Martinus, gloriæ cupidus, or-*

na-

(*) Mayans. in fine ad suas Epistol. Latin.

9
namenti anxius, famæ plusquam inhians,
ita fecit satis.

¿ Quid ad me mi Parens.?

garriant, blaterentur,

Infula Doctoris

sum ego contentus.

Omnes me clamabunt,

¡ ó Doctor egregius!

Fateor, in me dicant,

in alios dixerunt.

Videbis me postea

cum magno ornamento,

cumque *Calandragis,*

Muceta, & Virreto.

Sic omnia posponit Famæ, atque Doc-
toratui.

¿ **C**UI te, Marine, similem facturus?
Asevero perplures libros evol-
visse. ¡ Heu nimium infelix! Incasum:
tua enim forma sic deformis, ut nullam

similem repererim. Mecum tamen animum
volvens, sic te descripsi aliquatenus in
hac vernaculé

DECIMA.

Est tua frons sicut *Bobis*,
Es in visu *Vespertilio*,
Fæmina in voce, & consilio,
Solum *Homo* in *Coram-vobis*.
Si in homine constat nobis,
Mētem esse suum ornatum,
Cum * Muliebrem candidatum
Audistis cum veritate,
Vocem tollite, & clamate,
; O virum *Efceminatum* !

QUID

(*) Id est in consilio, aut mente.

QUID eloquar de Licentato D.
 Vincentio Aguilar? Me certe
 pudet vera loqui. ⁊ Cur enim
 afferam in medium P. C. Juvenem, sibi
 perpulcrum, qui Anacreontis fictione
 commotus, se velut jaculum in puella-
 rum ocellos jactitare conatur? Ride si
 sapis, ornata concio,
 * *Et crimine ab uno*
Disce omnes.

Cum quidam ejus con-collega, stu-
 dio forsitam fatigatus, animum vellet
 recreare, in nostrum Vincentium advola-
 vit, nam ineptiæ suæ risum abunde provo-
 cant. ⁊ Quid enim, cum ** Juvenali dicam,
 ⁊ *Quid enim majore cachino*
Excipitur vulgi, quam ejus dementia,
 Patres?
 Conscius igitur con-colega Laureæ, quam
 appetebat N. Vincentius, ut deliria, ab-
 sur-

(*) Virg. L. 2. Æneid.

(**) Sat. 11.

surdaque latina ab illo auscultaret, hoc
idiomate sic ab eo.

ꝫ Heus tu Vincenti, murmur quod-
dam ad meas aures te Doctoratum inhia-
re? *Utique, dixit, hæc est mea voluntas.*
ꝫ Et in quo jure? Inquit con-colega
ꝫ est ne in Cæsareo? *Stulta interroga-
tio, occurrit Vincentius, ꝫ non vides
esse maximum pleonasmum?* ꝫ Ubinam
pleonasmus? quæsivit con-colega, ꝫ quare?
Satisfecit Vicentius. *Quia Muceta incar-
nata supra becam incarnatam est albar-
da super albardam, & albarda super
albardam est maximus pleonasmus.* Vix
potuit risum temperare con-colega, quam-
vis aliquatenus compresit, & sic affatus.
Jam scio quid appetis, nam cum Asi-
num tuo te met ore judicasti, viridaria,
aut laurea viridis est in tuis delitijs; quo-
cum, risu prope sufocatus, abivit. ꝫ Quid
alia commemorem? ꝫ Cur adhuc ineptijs
stomachum moveam?

Pla.

Placito Regio , P. C. morem ges-
simus ; graviora nos vocant , hisce can-
didatis digniora , nostræque Regali Aca-
demiaë sane proprissima. Ita noster dig-
nissimus Princeps , cujus mentem sic*
Naso explanaverat.

*Excitat auditor studium , laudataque
virtus
Crescit , & immensum gloria calcar
habet.*

FINIS

ORATIONIS LUDRICÆ.

(*) L. 4. D. Ponto Eleg. 2.
Es traducción genuina de la mente de dicha
Orden de S. M. y Señores del Supremo Con-
sejo.

ORATIO

IN LAUDEM CANDIDATORUM.

MIRARI satis non possum, Academia florentissima, quos, & quantos filios meum dilectissimum Collegium vobis nutriat, foveat. In dies ad vos ex Sacro-monte, Parnaso ni ficto certe prefigurato, veniunt, currunt, advolant. Ex illo sapientiarum fonte, plus Pegaseo fœcundo, limpidissimi rivuli quotidie vos irrigant, ad vos in momenta properant, ut instar Maris ad flumina evaleantur, atque consurgant. Undique vos circumfluunt, undique vos: sed quo me rapit? Duxit amor exordium. Lingua prolapsa. Non est cur miremini, P. C. etenim sane certum.

Scri-

* *Scribere quæ puduit, dicere jussit*
et, amor,

*Quidquid amor jussit, non est contem-
 nere tutum.*

Ecce duos Juvenes Theologicæ lau-
 reæ candidatos, quorum ætas sapientiam,
 sapientia simulat ætatem. ; O flores, quam-
 vis teneri, maturatissimi fatigationum im-
 pensis, laborum continuatione, studio-
 rum asiduitate ! En demum, Condisci-
 puli, fatigationum fructus, laboris præ-
 mium, studiorum corona. Pariter ad glo-
 riam contendistis, (ocularis ego testis,
 & quamvis domesticus, hac una re mi-
 nime rejiciendus) pariter inquam conten-
 distis ad gloriam, pariter conceditur lau-
 rea, quæ cum tanti sit habenda, & quid
 mirum, tam enixè vos æmulari, ut om-
 nes con-colegæ mirarentur ?

Profecto, P. C. ut undequaque me-
 D

(*) Ovid. Hero. Epist. 4. Phædra. Hipolyto.

ritam palmam impetrarent, nulli studio pepercerunt, nil non egerunt, nil non laborarunt. Sua ingenij perspicuitate, indefesaque cura, sic feliciter agresi Philosophiam, ut non per scabrosa, sicut fere omnes, sed per amenissima, liberaque loca divagare viderentur. Abscondita *Logicæ* tantum in modum penetrare, ut fucatis illis argutijs, in quibus nil nisi fallere, fallique discitur, penitus valere jussis, optime callerent recte argumentandi genus, omnibus partibus expeditum.

Tam dextris ayibus P. C. qui fieri possit infauste procesuros? Imo vero tanta felicitas augebat sciendi cupidinem, cupido studium, studium sapientiam, sapientia denique usque in sumum palmas afferebat. Sed ; Dei hominumque fidem ! ; Quam moderaté laudibus utebantur !

In *Phisica*, (quasi velo levato percurram, nam si ad amussim, nec modum

(*) Ovid. Hero. Epist. 4. Phaedra. Hippolyto.

dum haberet hocce meum propositum,
 nec finem reperiret oratio) in *Phisica*,
 repeto, Naturæ fuerunt speculatores ob-
 servatissimi. In *Metaphisica* prope Di-
 vini se gesserunt absdubio. & Quid nam-
 que erat immateriale, quod ipsos late-
 ret? & Quæ ratio entis, quæ vividam
 suam penetrationem effugeret? & Quod ens
 à materia præcisum, in quo non habe-
 ret plurimas partes eorum ingenium, scru-
 pulosissimaque sua subtilitas? In *Ethica*,
 non solum Platonis, Aristotelis, alio-
 rumque Philosophiæ Principum doctrinas
 legerunt, perlegerunt, sed in succum
 proprium converterunt feliciter. & Quid
 plura? Eas verbo facundissime, opere
 prudentissime docebant, non secus ac si
 ab Apollinis tripode, arrectis auribus à cæ-
 teris auscultatas.

& Quid eloquar de Sacra Theologia
 cui pervicacissime navarunt? Amandatis
 enim illis, tantum non inutilibus, sed
 quæ

quæ potius mentem onerant quam illustrant, discussionibus, curam omnem, nervosque totos impenderunt, ut é Sanctæ Scripturæ, Patrumque sacrario, deffecatisissimos Divinæ illius sapientiæ thesauros eruerent. At non est cur dicendi finem plus justo protraham. De meis concolegis hucusque.

¿ ITA NE ? ¿ Etiam meæ inutilitati, Josephi, & Vincentij orationem eformare committitis ? Faciam utique, nam ¿ quis malus orator ubi tam bona causa ? ¿ Cui, vel imperito dicendi, deficient eloquia, ubi abundant, & superabundant virtutes ? Tantæ profecto, quas si vellem omnes expresas, nefas ego ducerem, etsi

. . . . * *Mibi linguæ centum sint, oraque centum.*

¿ Quid aliud indicat illa purpurea toga, qua meritissime condecorantur ?

¿ Quid

(*) Virg. L. 2. Geor.

Quid aliud inter Regales Collegas recen-
 censi, ubi non nisi virtutum expensis
 impertitur diadema? Qui fieri potest,
 non sint literati, æque ac modesti, cæ-
 terisque dotibus exornati, cum purpu-
 ream impetraverint lauream? Quis, rogo,
 in ejusmodi censum nisi probatissimus,
 omnibusque numeris absolutus inscribi-
 tur? Est item quod ultra miremur. Hos
 Latino idiomate peritos aspiciamus; illos
 in Philosophia instructos aprimè; quos-
 dam in Jure Cæsareo graficè; alios Ju-
 ris Canonici disciplina præditos; at nos-
 tri candidati, omnes pene artes, sic arc-
 te infixas, ut Magistri. In nulla disci-
 plinarum peregrini, nulla ipsis ignota,
 quin potius, quasi ab incunabulis didici-
 sent unamquamque, possident omnes. Non
 immerito proferam.

. . . * *Et quæ divisa beatos
 efficiunt, collecta tenent.* . . .

(*) Claud.

; O viri fortunatissimi, qui, proprio
 Marte, vobis parastis tam egregia faci-
 nora ! Revera digni, ut quemadmodum
 pariter omnis scientia vobis familiaris, pa-
 riter omnes Doctoris infulæ rederentur.
 Bene sit vobis ; bene sit Academiae nos-
 træ tantam gloriam nunc nunc ample-
 xanti.

Minime instituum sermonem de ur-
 banitate, modestia, aliisque prope in-
 numerabilibus quibus exornantur. Sileam
 prorsus, quamvis earum relatio, vel me
 dicente, non esset vobis injucunda. Non
 ultra progrediar, ut illorum modestiæ mo-
 rem jucundissime geram. Sit utique Jo-
 seph, & Vincenti, sit utique, in ves-
 tram sententiam pedibus, atque manibus
 venio.

Ecce, percelebris Academia, quasi
 præ manibus tradidi candidatos, exilite
 gaudio, cum vestro calculo tot, tantosque
 viros superaddatis. Placida fronte, animo

per-

perquam hilari excipite. ; Quis amabo
tam efrons , qui ambabus manibus talia
non amplectatur ? Hercule fateor , dum
honoris tanti ad me nuntium,

; O qui complexus , & gaudia quantu
fuere !

; Cur vos aliter , Academia floren-
tissima , cum vestra plurimum intersit ?

; Quid abest á laureandis non dignum,
mirabile , plusque mille manibus plau-
dendum ? Corde gratulor vobis , totque

ornamenta crescere in dies , vehe-
menter exopto. ; Prò Deus

immortalis ! ; Utinam !

; Utinam !

D I X I.

perquam hilari excipite. Quis amabo
 tam effons, qui amabus manibus talia
 non amplectatur? Hercule fateor, dum
 honoris tanti ad me nuntium,
 O qui complexus, & gaudia paratis
 Cur vos aliter, Academia fierens
 fessima, cum vestra plurimum intersit
 Quid absit a laudandis non dignum,
 mirabile, pluraque mille manibus plu-
 gendum? Corde gratulor, vobis, totque
 ornamenta crescere in dies, vehe-
 menter exopto. Peto Deus
 immortalis! Utinam!
 Utinam!

D I X I

